

რ ს რ ლ ი

შვიდის გვიხსლოცებ

გარდმოღებული იტალიანურიდან

ქართულს ენაზედ.

მ. ს. ი. შიერ.

დიდ-მარხვანშიდ შარხვანით ეკვდესიებშიდ

წახვიითხათ.



გოსტანდინეზულს

ანთუან გვიწაღიანის სტამბანშიდ.

1886.

რ ს რ ლ ი

ჩ ვ ა რ ი ს ე ზ ი ს ლ ო ც ვ ა

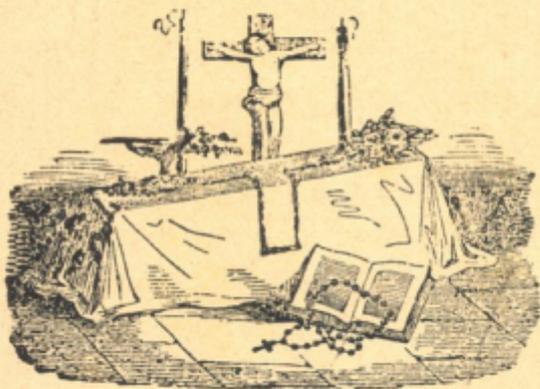
გ ა რ დ მ ო ლ ე ბ უ ლ ი ი ტ ა ლ ი ა ნ უ რ ი დ გ ა ნ

ქ ა რ თ უ ლ ს ე ნ ა ზ ე დ .

მ . ს . ი . შ ა ე რ .

დიდ-მარხვანშიდ შარანსკეობით ეკვდესიებშიდ

წანსკითხანთ .



კ ო ს ტ ა ნ დ ი ნ ე ზ ო ლ ს

ანთუნს ეკონსაღიანის სტამბანშიდ .

1886 .

სახელთა მამისათა და ძისათა და სულისა წმი-
დისათა, ამინ.

საქმეთა ჩვენთათვის გვედრებით უფალთ, რათა
აკურთხე იგი და დაეწიოს შენითა განუძრავად,
რათა ყოველი ღოგვანი და საქმენი ჩვენი, მარ-
დის შენგან იწყობოდნენ და დაწყობილნი შენ
მიერ აღსრულდებოდნენ, უფლისა ჩვენისა იესო
ქრისტეს მიერ. ამინ.

ს ა ქ მ ე წ უ ხ ვ ი ლ ი ს ა .

ყოვლად სახიერო მსხელო ჩემო, რადგან ხარ
შენ ყოვლითურთ კეთილი და მოწყალე, ამისთვის
მაცხარებ შენ ყოვლითა გულითა ჩემითა, ყოვე-
ლს რაიმეხედ ანუ უფრო მეტად, და ვაღვირებ რომ
მრავალ გზის შეგაწყინე შენ დასრულდებოდა კე-
თილო; აწ უფალთ, შემოგწირავ შენ ამას წმიდა
ჯვარი გზის ღოგვანსა, ჰატივისათვის იმს ფრინად
ღმობიერი მწუხარებისათვის, რომელიც რომ შენ
დაითმინე ჩემთვის; და ამისთანავე უფალთ ვისურ-
ვებ მტკიცე ზარობის მოტემასა, რომ გულ-მო-
გინებით აღვასრულო ეს, წმიდა ჯვარის გზა,
აღსასრულისათვის იმს ყოველს რაიმეთა, რომე-
ლისათვისაც რომ ეს წმიდა ჯვარის გზა იქმნა
განწყობილი: და მსურს რომ, შენის წმიდა შე-
წევნითა მივიღო ის ყოველს შენდობები, რომელ-



ნიც რომ იქმნენ დაღუენილნი ამა წმიდან ჯვარის
 გზის ლოცვისათვის: ჰაძმსთანვე ვითხოვ უყვალა
 რომ ეს ლოცვა არ იქმნეს სასჯელად ჩემდა, არა-
 მედ საღმრთოებად სულისა ჩემისა; ასე რომ, აძი-
 თი ძოვიბოგო შენგან ძადლი ამ ქვეყანასედ ჰ
 საიქათს დიდება საუკუნო. ამინ.

სისხლოვანს, გააღზედ,	ღ ზულსა ჩემსა,
ჩემის ძსხნელისა,	ტრეძლით სავსესა,
მწუნარებითა,	გოლგოთის ძთანვედ,
მე შეუღებო,	მე ძოვჭყუნავ.

მიგ. ჰი სახიერ იესო, გვედრები: შენის ვნე-
 ბისათვის მე ძოძიტივე შენის ვნებისათვის მე ძო-
 ძიტივე.

დასვენება ზირველი.

იესო-დნისჯების სასიკვდილოთ.

უწყალა ნებავ,	შეხედე იესოს,
როცა სტოდავდი,	რომ სულ სისხლითა.
ესრედ იძახდი,	გეტყვისა გვადები,
ძოკვდეს იესო.	ნულარა სტოდავ.

მიგ. ჰი სახიერო იესო გვედრები შენის ვნე-
 ბისათვის მე ძოძიტივე; შენის ვნებისათვის მე
 ძოძიტივე.

მუხ. თაყვანსა გტეძით შენ ქრისტივე ჰ გაკურთხე-
 ბთ შენ: მიგ. რამეთუ წმიდისა ჯვარისა ძიერ



I

ეს ზირველი დასვენების ადგილი წარმოადგენს, სახლსა და ეზოსა ზაღატესი; სადაც მან-ხოვანძან ჩვენძან მიიღო ზიღატესიგან უსამართლო გარდაწყვეტილობა სიკვდილისა.

წარმოიდგინე აქ ადამიანო საკვირველი მოხროილებს და სიძღაბლე უმანკო იესოსი, რომელმანც რომ ესრეთი უწყალო და უსამართლო დადგენილი განაჩენა ზიღატესიგან შეიწყნარა ნებრით შენის ცოდვებისათვის; აქ იტოდუ კარგათ რომ სულ შენი ცოდვები იყვენ მიხეზნი, ამა ცრუ და უსამართლო განაჩენის დადგენისა; ასე რომ, ის ბრებები შენი, გამოზანი შენი, სიხარბე შენი, მტაცობის შენი, ცუდი საქმები შენი, მოუთქენლობა შენი, უსამართლობის შენი, მტირე მორწიუნობის შენი; ჩივილნი შენი; და უწმიდური ფიქრები შენი! ყველა ესენი ერთთა შეკრებილნი, თხოულობდნენ სიკვდილისა ქრისტესი: მამ რადგან ესრედ არს სანქაროდ მიეჭეტ იესოს და ცრემლოვანის გულითა არქუ მას ესრედ.

ვანი მე საყვარელო მსხნელო ჩემო; ნეტამც შემსტყობინა, თუ რა ღრმს და დიდი სიყვარულია ეს შენი სიყვარული ჩემთვის, რომელიც რომ ესრედი უღირსი და უმადური განქინილისათვის ვითან-არცა ვარ მე, თაკს იღებ ჩემთვის შემოტყანსა, და-



ტყვევებისა, ტემისა, ჭ ადსასრულად ყოფლითურთ
 მდაბნელს ჭ შეურაცხყოფითს ჯვარსედ სიკუდილ-
 სს: ოჲ, იესოჲ ჩემო! არა თუ ესოდენნი შეწუხე-
 ბანნი შენნი: არამედ ერთი ამით განიც სსკამო უნ-
 და ყოფილიყო, ჩემო გაქვავებული გულის დასა-
 რბილენლად, ჭ სსმარადისათ მისაძულენლად
 ცოდვებისა ჩემისა ჭ თუ მისაქვავებლათ ჩემი ეს-
 რეთი აღესილი ერისა, რომელენიძანც რომ გა-
 მიზესეს შენ ესრეთი ფიცნი ჭ მწარე სსტანჯ-
 ველი! იესოჲ ჩემო მოვიძულენ მათ ყოფლითა
 გუილთა ჩემითა ჭ ცრემლოვანი გუილთა, შეძო-
 გადგები შენ ამ მწუხარე გოლგოთის მთასედ,
 ჭ სშირად ცრემლებით განვიძეორენ ამ სიტყვ-
 ებსა ჩემს გულში; იესოჲ მწყალბელ ჩემო
 მომიტევე მე: იესოჲ მოწყალეო ჩემო შეძეწიე
 მე. ამინ.

მამაო ჩვენო: გიხაროდენი: დიდენ მამსს.

მუხ. მიწყალენ ჩვენ უფალო. მთ. მიწყალე ჩენ.

დასვენებამოცე

იესო მდიმე ბედის ჯვარს დანიდებს მხარს ზედა თჳსსა

იესოჲ გულისა, მოხველ ადგილისა, გოლგოთის მთასა, სსსიკუდილთათა,	გულს იკრავ ჯვარსა, ითმენ ტანჯვასა, იშვენს გული შენი, ჩემთვის სიკუდილსა.
--	--



მიგ. ში სსხიერ იესო გვედრებო ჭ სსვანტ.
 მუხ. თაყვანსა გტეძთ შენ ქრისტევ. ჭ სსვანტ.

II.

ეს მეორე დასვენების ადგილი წარმოადგენს ადგილსა მას, სადაც რომ იესო ატყვირთულ იქმნა მძიმე ძელის ჯვართთა.

დახედე აქ მორწმუნეთ, თუ რა წაწერა გულს მოდგინებით მიიღებს იესო ძელის ჯვარსა, ჭ ნებიერათ დაიდებს მას მხარსა ზედა თვისსა, რომ აიტანოს იგი გოლგოთის მთაზედ ჭ მუნ ეტყას მას ზედა. კვლავად დაუკვირდი თუ როგორ ნებიერათ ითქმნის ის ურიებისაგან გზაზედ ტეძასა, ყვედრებასა, ზირის სახეზედ შეფურთხებასა, გძობასა ჭ გინებასა; ჭ შენ კი, ში ქრისტეანო, ძეგორე შეწუხებისათვის მასწინვე ანთები ჭ არ ჭფიქრობი დათმენასა, ჭ თუ ტოტა მეთი შეწუხებაც მოგივიდა, მასწინ ხომ გონებიდგანაც გამოსვალ ჭ აწიყენ ღმერთსა; ჭ აღარ ჭფიქრობი, რომ ქრისტემ ესოდენი დათმინა, შენთვის, ჭ შენც სამაგიროთ ვალი გაქვს ამ ქვეყანაზედ ჯვარისა ჭ ჭირისა დათენა: მაშ, ქრისტეანო, უკეთუ ოდესმე შეგაწიყენია ქრისტესთვის დაგითხოვია ჯვართმისი, იტირე შენ დღეს მისთვის ჭ საჩქაროთ მიჭმართუ იესოს ამ სიტყვებითა:

მე ვარ უფალთ ბრალთერი ჭ ჩემთვის უნდა უოფილ იყო ეს ჯვარი; ჭ არა შენთვის მსხნელთ



ჩემო ! ჰი ჯვარო მაცხოვრისა ჩემისაო, შენ
 მტოდ დამძიებულთ ბრალათა ჩემათა, რომე-
 ლაც რომ აშენდი შენ ჩემი ურიტყვა ცოდვებითა:
 ოჲ, იესოჲ ! ინერე მორტემა ჩემდა ძალისა რათა მხ-
 ნედ ვიოპო შენთვის ამ ქვეყანაზედ, ჰ სიტკბო-
 ერთთა მოვასხუო მკლავნი ჩემნი ჯვარსა ჰ ჭირ-
 სა ჩემსა, რომლებსაც რომ შენ ამ სოფელზედ
 მომაკლენ მე. დაღაცა ჭყაჲ, უფალთ, რათა მოჭ-
 ვგვდე ჯვარშად დიდებისათვის შენი: ჰ სიყვა-
 რულისა გაძო ჯვარისა, წარმოსთქვას ჰირმა ჩემ-
 მს ის ღრმა სიტყვები გულისა, რომელიც რომ
 ერთ დროს მხეკალმან შენმან წიმადა თერე 'ხამ სო-
 ქვა: Aut pati, aut mori, ანუ დათმენა ანუ სიკვდი-
 ლიო ამინ.

ამამო ჩუენო . გიხაროდანი . დიდებო მამსა .
 მთხ . მიწყალე ჩუენ უფალთ შიგ . მიწყალენ ჩუენ .

დასვენებამესამე .

იესო-ჰირვედ გზის დაეცემ ჯვარსა ქვეშე .

თქვენ მანც იგრძნეთ, მიწყალეკლენო ქვანო, გოდებო ჩემო, ჰ შეძირბლეთ, შიგ . ჰი სახიერ იესო	იესო დაეცა, ანაგინ შკელა, მისი მტანჯველნი, ზედ დაესხმინან . გუედრუბი . ჰ სს
--	---

შუბ. თაყვანსა გცემთ შენ ქრისტევ. ჭ სს.

III.

ეს მესამე დასვენების ადგილი წარმოადგენს ადგილსა მას, სადაც რომ იესო პირველ გზის დაეტვა მიწასად.

წარმოიდგინე აქ იესო რიგის გარეთ დაღლილი, ჭ ამდონათ ღონისებრან მოწყვეტილი, რომ ველარ შესძლებს სთარულსა ჭ ამ ადგილას ურველად დაეტვა მიწასად; გარნა აქ დატემა მისი ანუტარბს მს მრავალ სატანჯველებსა; ასე რომ იქვე მისი გაძტანჯველები მისდგებიან მას ჭ ზოგნი მათგანი ძუშტითა სტემენ, ზოგნი სხეულად სილას აკრამენ, ზოგნი წიხლთა სტემენ, ზოგნი ფეხებრათა სრესენ, ჭ ზოგნიც მისივე სამოსით მიწასად აორევენ ჭ თან ძაღას ატანებენ; რომ ჩქარა ისევ ისე ჯვარ მოგიდებულნი აღსდგეს ფეხულად. აქ იესო ყოველნიანად გვეძული სრულიად არას იტყვის წინაძღდეგსა; არამედ ითმენს ის ყველას ჩვენთვის. ჭ გულისთ სწიწნას ის ამ შეწეხებრასა მამასა საუკუნოსა.

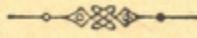
ჰი ადამიანო! მოღებულ მოწინებრან ამითი მით ასწავლე დათმენა ჭ ნულარ ამფოთდებო ჭირის დრას. ხედავ იესოს თუ, როგორ ითმენს ის ჭირსა ჭ შეწეხებრასა? ჭ სრულიად არ უსარხლის თავსა თვისსა, რომელიც შექდლო მას,



რადგან იგი იყო უბრძლო ჭ უმანკო; მკრამ სრულად
ყვარულისათვის ღვთისა ჭ შენითმენს; მას და-
ფიქრდი ჭ აიღე ხელი მოუთმენლობისაგან ჭ
უზამთა თავ მოყვარეობისაგან შენი, მიემსგავსე
ახლავე შენთვის ვნებულისა იესოსა ჭ მუხლ მო-
ყრილი არქუ მას ესრედ:

აკერ მე, უფალო, ის დიდი ცოდვილი რომელ-
მანც რომ ძრავალ გზის შეკანწყინა შენ. აწ, მს-
ხნელო ჩემო, სრულის სინანულით, დახოქებუ-
ლი შენს წინაშე გეკედრები ჭ ვითხოვ შენგან,
რათა მიწოდო მე, ეს კურთხეული ხელი შენი
ღ აღმადგინო მე ამა საშიშარას დატყობისაგან;
ღ მოძტე მე მადლი შენი, რათა აღარ ჩაჟარდე
მე ცოდვამად; არაძედ შემწეობითა შენითა, ჭ
დათმენითა ჩემითა, ერთ დროს გაუხდე ღირსი,
შენი სარგუნო დიდებისა ამინ.

მამაო ჩვეო. გიხაროდანი. დიდება მამასა.
მუხ. მიწყალე ჩვენ უფალო: მიგ. მიწყალენ ჩვენ.



დასვენება მეოთხე.

იესო გოფგოთის გზაზედ შემოეყრებან თავის
მწუხარე დედასა.

აკერა ვხელავ, | მწუხარე დედას.



ჭ მასთან იესოს, ჭ დაწყულებულსა,
 ჯვარ მოკიდულსა. იესოს თუ მარიაშს,
 სისხლშიდ შესვრილსა, აქვსთ დიდი ღმერთა.
 მივ. ში სსხიერ იესო გუგადრეტი. ჭ სს.
 მუხ. თაყვანსა გტეით შენ ქრისტეე. ჭ სს.

IV.

ეს მეოთხე დასვენების ადგილი წარმოადგენს ადგილსა მას, სადაც რომ იესო ჯვარ აკიდებულა შემოეყანა თვის მწუხარე დედასა.

ნეტამც იცოდე. ქრისტიანო, თუ რა დიდმა მწუხარების მახვილმა განვლო აქგულშიდ იესოსი ჭ მარიაშისა, როდესაც რომ ეს ორნი სყუარულნი ამ წაირს მწარე მღკამარეობაშიდ შეხვდნენ ერთმანერთისა; ჭ მეტათ შეწუხებულა დედა ღვთისა უხმო სიტყუებით იტყვის თვის გულშიდ ესრედ: ში უმადლო ხებავ განცხან! ამის დიხსი რა დავიშვან შენ შვილმან ჩემმან? ჭ ამაჟ წაირად იესო სამღურავს იტყვის ჩვენსედა; ჭ რა დავიშვან შენ საბრადლო დედამან ჩემმან? მას ქრისტიანო აილე ხელი ცოდუებისგან, რადგან ისინი არიან მიხეზნი იესოს ესოდენი შეწუხებთან ჭ სატანჯუელთა, ჭ სიმდაბლით მუხლ მოყრალი მის წინაშე მონანულის გულისთა, არქუ მას ესრედ:

ში ღვთიულო ძეო მარიაშისაო, ჭ შენ ყოვლად წმიდაო დედაო მსხნელისა ჩემისაო! აკურ



მე თქვენს წინაშე გრდობილი ჰყოფლითურთ შე
 მესვრილის გუფითა ვაძვარებ ჭეშმარიტად, რომ
 მე ვიყავ ის იუდა ჰ გაბრეძი თქვენი, მე ვიყავ
 შეძაწუხებელი ჰ მტანჯველი თქენი, რომელიც
 რომ მე ჩეძი ბოროტის ნებითა ძნაჯაღნი ვნე-
 ბის იანადნი; რომელმანც რომ ამ წაძს განგ-
 ლეს თქვენს გულშიდ. ოჰ! გწუხვარ დიდათ უფა-
 ლო, ამ უსაძარფლობისათვის ჰ შერცხუნილი
 ვითხოვ შენგან მტკეკებისა. შეძიწყალე მე იე-
 სოვ, შეძიბრალე მე ძარიამ, ჰ ითხოვე დედაო
 ძისგან შენისა ჩემთვის ნათელი. რომაძიერიდ-
 გან აღარ ჩავარდე მე ცოდვამიდ. ჰ დდევიდგან
 მე სხვა არას ვფიქრობდე, თუ არ ვნებასა ჰ
 შეწუხებისა ძისა შენისა; რომ ძალითა მისა წმიდა
 ვნებისათა მეღირსოს. მე ერთ დღეს მიწევანსა-
 უკუნო ცხოვრებისადმი. ამინ.
 მამაო ჩვენო. ჰ სს. მუხ. მიწყალენ ჩვენ ჰ სს.

დასვენებამეხუთე.

სიმონ ვკრიხელი შეეწევა იესოს ცუროთვად ჯვარისა.

სიმონ. ეკ. ჯვარი.
 დასდევ ჩემს მხარსა,
 თუ შენ არა გსურს,
 ტარება მისი,

მე მაგ ძელის ჯვარს,
 ნებით ვიტვირთავ,
 რადგანაც იესო,
 დიდათ სწუხდება.



მიგ. ში სხიერ იესო გეგედრები. ჭ სს.
 მუხ. თაყვანსა გტეძთ შენ ქრისტევ. ჭ სს.

V.

ეს მეხუთე დასკვნების ადგილი წარმოადგენს ადგილსა მას, სადაც რომ სიძონ კვირინელი ძალა დატანებულა იქმნა, რომ ეტვირთა ჯვარი ქრისტესი,

წარმოიდგინე აქ ქრისტიანო, რომ ამ წამს ხარ შენ ადგილზედ სიძონ კვირინელისა, ჭ ძალით თუ ნებით ტვირთულა ჯვარსა ქრისტესა; მას გამოფხიზლდი ჭ მოდი გონებაზედ, მიეც მარჯვეთ მხარი შენი, ჯვარსა ქრისტესა; ისწავლე მისგან ნებიერად ტვირთვა ჯვარისა, ეტადე რაგდენათაც შეგიძლია, რომ აუძსებუქო იესოს ტვრთი დათქენით ამ ქვეყანაზედ ჭირისა ჭ შეწუხებისა: შეძდეგ ამისა, მიეც მადრიელთა უფალსა, რომ არ დაგივიწყა შენ ჭ გაგიხსენა ამ ქვეყანაზედ მოცემით ჯვარისა, რათა რომ ამითი შეუერთო შენ შეწუხება შენი მის შეწუხებისთან, ჭ ესრედ ბოლოს გახდე დირსი დაძვედრებად საუკუნო დიდებისა. მას მუხლ მოყრალი მის წინაშე მაუძღვრე მას ეს სიტყვები მადრიელთისა:

ში იესო მსხნელო ჩემო! გამდლონ შენ ესოდენთ ჩემდა სასარგებლო შემთხვევების მოცემაზედ, რომლებსაცა მაძლეგ ამ ქვეყანაზედ დასათმუნად ჩემი, შენას სიყვარულისათვის, რომ ამი-



თი ბოლოს გახადო ეს სანბნალო სული ჩემი,
 ღირსი საუკუნო დიდებისა: აწ გვეუდრები უფალო
 რომ მოძვე მადლი შენი, რათა რომ ნებეკრათ
 დავითმინო ყოველს სახის შეწუხებანი რომღებ-
 საცა რომ შენ მომივლენ მე ამ ქვეყანაზედ, დას-
 ძინე, უფალო, სულსა ჩემსა სათნაებანი მრავალ-
 ნი რათა სანაქოს დათქენით ჭირისა ჭ მწუხარ-
 ბისა გემსახურო შენ, ჭ სამაგებოთ მივიღო სსს-
 ყიდელი შენს დიდებაში უკუნითი უკუნისამდე ამინ.

მამაო ჩვენო. გახაროდენი. დიდება მამასა.
 მუხ. მიწყაღენ ჩვენ უფალო. მიგ. მიწყ. ჩვენ.

დასვენება მეექვსე.

წმიდა ვერონიკე, დედანძეი მოხოცს ოფლს.
 პირისგან იესო-სი.

<p>ჩვეულო სახეკ, შენი ბრწყინება, ჭ სიტკბოება, სადა განჭყარდა.</p>	<p>სულ დაწყლულვილა, დაღურჯებულა, სახე შესცვლია, მეტის ცემითა.</p>
--	--

მიგ. ჭი სახიერ იესო გვეუდრები. ჭ სს.
 მუხ. თაყვანსა ცემთ შენ ქრისტევ. ჭ სს.

VI.

ეს მეექვსე დასვენების ადგილი წარმოადგენს
 ადგილსა მას სადაც რომ წ. ვერონიკემ მანდი-



ლით მოსწიძინდა იესოს ზირი-სახე.

განიზრახე აქ მეტად შეწუხებული ზირი-სახე იესოსი, რომელიც რომ გარდამოღებული მანდილ-სხედ წ. გერონიკესი, ისწრახე შენც ზიქრისტიანო, ჭე ეს შეწუხებული ზირი-სახე იესოსი, ამ მანდილიდან გარდაიხატე შენს გულში; რომ ღარჩეს ის მარადის შენში, ჭე შენთან ახლოს ყოფნითა გასსობდეს შენ მარადის მისი ვნება ჭე სიკვდილი შენთვისა. ჭე მმარტად ბედნიერი იქმნება ის, რომელიც რომ აღასრულებს ესრედ; რადგან ქრისტე იქმნება მისი, ჭე იგი იქმნება ქრისტესი, მრთელს თავის სიტოცხლეში ჭე შექდეგატ სიკვდილისა. მამ ქრისტიანო, თუ შენ ამა-სხედ დღემდენ გიზრუნვია, რომ შენს გულში გქონდა გაბოხატული, შენთვის შეწუხებული ზირი-სახე იესოსი, დღეიდგან დაიწყო ჭე ეგადე რომ მობიზოგო ის შენს გულში ჭე შექდეგატრემ-ლოვანის გულითა არქე მას ესრედ.

ჰი ჩემის ცოდვების გამო ვნებულო იესოჲ! გევედრები რომ დაჭიკტდო ჩემს გულში ეგ შენი შეწუხებული ღვთიული ზირი-სახე, რომ დღე თუ ღამე ვფიქრობდე მე მას სხედ ჭე ჩემს მოქმედებულს ცოდვებზედ ვღვრიდე უჩვად ტრემლებსა, ჭე ვსტდილობდე მოსასულელად აღარ შეცოდებისა ჭე ყოვლითა გულითა ჩემითა ვიძლეობდე მას; შექეწიე მე, დედაო წიძიდაო, გამამხნევე მც



იესოვ ჭე კამომსარდე მე ჰერითა ამა მიწუხარე
რისათა, რომ შენს გარდა სხვა არას-ფერი შე-
იყვაროს სულმან ჩემმან, ჭე არცა იფიქროს სხვა
რამე სხედ ქვეყანისა, არამედ შენსედ ჭე შენს სი-
ყვარულს სედა. ამინ

მამაო ჩვენო. გინაროდენი დიდება მამასა.
მუხ. მიწყალენ ჩვენ უფალა. მიგ. მიწყ. ჩვენ.

დასვენება მეშვიდე.

იესო მეორე გზის დაეცემა ჯვარსა ქვეშე.

ერნო უწყალნო,	ში მოსისხლენო,
რასათვის ესა,	რათ არ იზრახაძო,
რომ გუნდ გუნდათა,	რადგან დაეცა,
მიიჭრით დატეძულსედა	მაშ მოუძღურდა.

მიგ. ში სახიერ იესოვ გევედრები. ჭე სხ.
მუხ. თაყვანსა გტემთ შენ ქრისტეე. ჭე სხ.

VII.

ეს მეშვიდე დასვენების ადგილი წარმოადგენს
ადგილსა მას, სადაც რომ იესო მეორე გზის
დაეცა მიწასედა.

წარმოიდგინე აქ მაცხოვარი შენი ფრიად მო-
უძღურებულნი ჭე მიწასედა დატეძულნი ჭე მტერე-
რის ფეხებით გასრესილი; ჭე თუ ერისაგან სსსს-
ტილოდ აღებულნი: ჩაფიქრდი აქ ადამიანო, რომ

უზომო თავ მოყვარეობამან შენმან, ჩანგდო იე-
სო ამ მდგომარეობაშიდ: ჭ შენმა თავს ამაღლე-
ბაში, ამდენათ დანაშადად, მსხრელი შენი, რომ
მიწასვლად გი დასტა იგი: მანშადაჭვიქრდიკარგად,
ქრისტოიანო, ჭ აიდე ხელი ცოდვებისაგან შენ-
ნი, ჭ სწორ გულით დანიშნაბლე თავი შენი ჭქმ-
ენ სინანული ყოველს შენს, ცოდვერზედ, მიეც
შირობა იესოს მსხსნელსა შენსა, რომ მოსასვ-
ლეადა ალარ შეაწყენ შენ მასსა, ჭ ესრელი მო-
ნანულის გულითა არქუ მას ესრედ:

ჰი! ყოვლადსახიერო მსხნელი ჩემო, თუმცა
გხედავ ეხლას ჩემის ცოდვების გაშო დატეიულსა
მიწასვლად; მაგრამ მაინც აღვიარებ შენ ღმერთად
ღ ყოვლის შეძლეებადა: ჭ გვედრები უფალო რა-
თა დანიშნაბლო გონება ჭ ნება ჩემი: ჭ მასთან
ერთად თავ მოყვარეობა ჩემი; რომ ამების მო-
შოვნით, მარადის ვიდოდე სიძდაბლეშიდ ჭ სი-
ხარულით ვწყნარულობდე ყოველს სახის შეურაცხ
ყოფასა, რასაცა გი შენ მოძიულენ მე ამ ქვეყა-
ნასვლად; ჭ ამ ნაიკის დათმენითა შევიძლო ერთ
დელს მოსვლას შენთან, სადიდებლად შენი ჭ გა-
სახარებლად სულისა ჩემისა უკუნითი უკუნისამა-
დე. ამინ.

მამაო ჩვენო. გიხაროდენი. დიდება მამასა.
მთხ. მიწყალენ ჩვენ უფალო: მიგ. მიწყ. ჩვენ.





დასვენება მკერვა.

იესო ნუგუმს სცემს იერუსალემის მომტირანდე
დედანთ.

<p>კეთილ დედანო, კარგათა სტირით, თუ ეს ტრეძლები, მოდინა გულისთ.</p>	<p>უფასოთ სისხლსა, კრავი უფლისა, სიყვარულისთვის, ქღვრის ძას ჯვარიდგან</p>
---	---

მიგ. ჰი სახიერ იესოვ გეგადრები. ჭ სხ.
მუხ. თაყვანსა გტემთ შენ ქრისტევ. ჭ სხ.

VIII.

ეს მერვე დასვენების ადგილი, წარმოადგენს
ადგილსა მას, სადაც რომ იესომ ნუგეში ქსტა
იერუსალემის მომტირანდე დედანთ.

წარმოადგინე აქ ადამიანო, რომ ამ ადგილსა
გაქვს შენ ორი დიდი მიზეზი ტირილისა, ჰირ-
გელად იესოსთვის, ჭ მეორედ შენთვის. ჰირველად
იესოსთვის ესრედ რომ, შენ ხედამ კარგათ დღეს
შენის საწმუნოებით, იესოსგან გაწეულს სტ-
ანჯველებსა, შენის სიყვარულისათვის; ჭ შენ გი-
ანათ სთვლი მის ესოდენს გაწეულის ჭინსა ჭ
შეწეულებსა, ჭ შენ კიდევ დღედმდე დგახარ შენს
კერპობაშიდ, ჭ არ გინდა რომ აილო ხელი შენი
ცუდი ჩვეულებისგან: ჭ მეორედ შენის სულისა-
თვის, ესრედ რომ, არ ჭევიქრობ შენ მის ბედნი-

ერებისა ჭ არა რას სარკებლად შენ იესოს ვნე-
 რისა, ჭ სიკვდილისაგან, ჭ თუ მისი დათხეული
 ღვთიული სისხლისაგან: დაფიქრდი აქ კარგათ ქრ-
 ისტიანო, დაფიქრდი, თორემ შოკა დრო რომ
 ბევრს ინანებ, მაგრამ იმ დროს სინანულს წა-
 მალი ჭ შეეღა ალარ ექმნება, ისარკებლე მანინ
 აქედგან, რომ იესო თუც კი სრულიად შეწუხებუ-
 ლია; მაგრამ მანინ ის, იბრალებს ჭ აძლეკს ნუ-
 გეშს მომტირალე დედა-კაცთან: ისწავლე ეს შენც
 მათგან ჭ მონანულის გულითა არაქუ მას ესრედ:

ჰი საყვარელო იესო! რისათვის ეს გაქვავე-
 ბული გული ჩაში, არა რბილდება, ჭ არ მოდის
 ის სინანულზედა; რისათვის ის არა ჭღვრის უხ-
 ვად ცრემლებსა, ჭ არ ჭფიქრობს ის შენს სიყ-
 ვარულზედა? ოჸ უფალო! უკეთუ შენ არ მოხე-
 დავ გულსა ჩემსა შენის მადლითა, ის უფროა შე-
 ტად გაქვავდება: აძისთვის, გეგედრები, ჩემთვის
 ვნებულა იესოვ, რომ მოხედო საბრალა სულსა
 ჩემსა, ჭ მომცე მე გული დარბილებული ჭ თვალ-
 ნი მტრემლოვანი, რათა რომ ცრემლობით ჭ სი-
 ნანულით შევიძლო მეც ერთ დღეს სძენა შენგან,
 იმ სანუგეშო სიტყვებისა, რომელიც რომ უთხ-
 რა იმ იერუსალემის მომტირალე დედათან: ინუ-
 ბე უფალო მოცემად ჩემდა ამ მადლისა, რომ
 შენის წყალობით ინუგეშოს ჭ გაიხაროს საბრა-
 ლა სულმან ჩემმან, ჭ ერთ დღეს შეიძლოს შენ-



ის მადლით მოსულა შენთან სადიდებლად შენი უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

შემო ჩვენი. გინალოდენი. დიდებს მამასა. მუხ. მიწყალენ ჩვენ უფლო. მიგ. მიწყ ჩვენ.

დასვენება მეტხრე .

იესო მესამედ დაეცემს ჯვარსა ქვეშე.

გაბათა ცოდვამან,
ბძიბე ძელს ქვეშა,
აწყვდიან იესო,
აწ შენ რას ჭფიქრობ.

იესო სუსტდება
ზე უძლურდება,
თუ გინდა შევლას.
დასტოვე ცოდვას.

ჰი სახიერო იესო, გუგედრები. ზ ხს.

მუხ. თაყვანსა გტეით შენ ქრისტე. ზ ხს.

IX .

ეს მეტხრე დასვენების ადგილი წარმოადგენს ადგილსა მას, სადაც რომ იესო მესამე გზის დაეცა ჯვარსა ქვეშე .

დაჭფიქრდი აქ ქრისტინაო, თუ რა მწარე იყო იესოსთვის ამ ადგილას მესამედ დატემა ჯვარსა ქვეშე. შეხედე აქ რომ ის თვისი განტანჯულები, როგორც რომ განტოფერული მტლები, ისე დაესხმან მას ზედა; ზ დაუწყობენ ამა უმანკო კრავსა მიწაზედ თრევისა თვინიერ შებრალეებისა. ოჭ წყეულა ცოდვავ! როგორი უსამართლო ზ მოსისხლე ყოფილ ხარ შენ, რომ ესრედ მწარედ



იქცევი ჭ ატანჯვინებ შენ, ძესა ღვთისასა! სჯო-
 ობს ცოდვილო, რომ დროით აიღო ხელი შენის
 ცოდვებისაგან, ჭ აღსძრას გუელი შენი სინანულ-
 ზედა, თორემ იცოდე კარგათ, რომ ბოლოს ბევ-
 რს ინანამ: ჭ შენს სინანულს წინააღი აღარ ექმ-
 ნებს! მასეხლავე მოიქეცი შენის ცოდვებისაგან ჭ
 უხვად დაღვარე ცრემლით თვალებსაგან შენთა. ჭ
 შენთვის ვნებულსა იესოს არქუ მას ესრედ:

ჴი ყოვლისა მძყრობელო ჭ ყოვლისა შექმ-
 ლე იესოვ: შენ ხარ ის ყოვლის-მძყრობელი, რომ
 ძელსაც თითითა ერთითა გიკაკუნა ცა თუ ქვეყანა:
 მას რა იყო ამის მიხეცხი, რომ ეხლა მწარედ და-
 სუსტებულა. დაცემულ ხარ მიწასედა? ცხადია მს-
 ხნელო ჩემო, რომ სხვა არა ვითარი მიხეცხი არ
 იყო, თუ არ ეს ჩემი ურიცხვი ცოდუები, რომლე-
 ბიც მე დახშირებით მოგიქმედე ჭ აღვიმატე შენ
 შეწიხება ჭ ჭირი. აკერ უფალო. მე მათ მოვიდუ-
 ლებ ყოვლითა გუელითა ჩემითა, ჭ შენს წინაშე
 მუხლ-მოყრილი მოგცემ ღირობას, რომ აღარ
 შეგცოდო შენ, ჭ მოულო ბოლო ყოველს ჩემს
 ცოდვებსა, ჭ სწორე გუელითა შემოგვირდები
 რომ, ამიერიდან სიკვდილი უფრო ვიწიო ვი-
 რემც შენი შეწყენა. ამინ.

მამალ ჩვენო. გიხაროდენი. დიდებს მამასა.
 მუხ. მიწყალენ ჩვენ უფალო. მიგ. მიწყ. ჩვენ.





იესო-ს განაშვილებენ სამოსისაგან, ჭ ნაღვლით.
განაშვილებენ მას ჰიკოსა.

<p>იესო შიშველებს, არ აქვს სამოსი, რომ დაიფაროს, შიშველი ხორცი .</p>	<p> თქვენ ანგელოზნო, გარდმოხდით ზეცით, ჭ თქვენის ფრთებით , დაჭყარეთ იესო.</p>
--	--

ჰი სხიერ იესო , გევედრები შენის. ჭ სხ.
მუხ. თაყვანსა გცემთ შენ ქრისტევ. ჭ სხ.

X.

ეს მეათე დასვენების ადგილი წარმოადგენს.
ადგილსა მას, სადაც რომ იესო სამოსისაგან.
იქმნა განაშვილებული ჭ ნაღვლითა , ჰირი მისი.
განაშვილებული,

დაფიქრდი აქ აღამიანო ჭ შეხედე შენთვის.
განაშვილებულს იესოსა, თუ როგორ ის გარედ-
გან დასისხლიანებული ჭ დაწყლულულია; ჭ შიგ-
ნიდან ნაღვლით განაშვილებულია ჰირის-გემო მი-
სი; ეს თუ იტი რამ ჭყო ქრისტისანო? ცხადია შე-
ნმა უზომო სიმამ ჭ ჭამამ, ჭ შეუფერებელმა
ჩაგრამ ჭ დახურვამ: მამ შებდე, ამისა, როგორ
არ იძვრვის გული შენი სინანულზედა? რატომ
არა ჭღვრის ის ცრემლებსა? ჭ არ დაუარდება წი-
ნაშე უმანგო კრავისა ჭ არ ეტყვის მას ესრედ:



შეი ყოვლად სსყვარელო იესოჲ, ეს რა უსანქტო
 თლო მანკერობა ანის ჩემგან?! რომ შენ ჩემ
 თვის სისხლსა ჭდვრი, ნაღველით შირსა იმწარებ;
 სანოსისაგან შიშკლდები; ჭ მე კი ჩემის ცოდ-
 ვებით დაბრმავებული ვეძებ სიამოვნებასა ჭ ში-
 რის გემოსა: ვეძებ ახლად მოღებულს ტანისაძო-
 სებსა ჭ სხვასაგან მრავალსა აძაოებასა სოთლი-
 სასა?! ჭ მე ამ ნაირად წინამდღეგი შენი, როგ-
 ორ უნდა გაძოგინდე შენს წინაშე, რომელმანც
 ესოდენი იკრე ჩემის გულისათვისა. ოჰ! ინებე
 უფალო წყალობითა შენითა: ჭ შესცვალე ეს ჩე-
 მი გაქვავებული გული, რომ დღეის იქით აღარ
 გაგჭყუვე სიამოვნებასა სოთლისასა: არამედ უფრო
 ძეტად ავირჩიო ჭირი ჭ შეუჩება სიყვარულისა-
 თვის შენი, ჭ ამითი შეიბრალე ჭ მოხედო სს-
 ცოდავსა სულისა ჩემსა, ჭ მიუტევე მას დღემ-
 დე მოქმედებული ცოდვა პატრისათვის შენი წმი-
 და ვნებისა, რომ ერთ დღეს შეიძლოს მან მოს-
 ვლა შენთან ჭ ყოფნა შენთანა უკუნითი უკუნი-
 სამდე. ამინ.

მანაო ჩვენო ჭ სს. მუხ. მიწყ. ჩვენ. მიგ. მიწყ.



და ს ვ ე ნ ე ბ ა მ ე თ ე რ თ მ ე ტ ე .

იესო-ს დადუარსებნ ჯვარსზედ

მომხედე ცოდვილს, | იესოჲ კეთილო,



ქ მომაქცის,	უფსკრულად ჩაველ,
გზისაგან ჩემი,	მწყემსო კეთილთ
შენგან შორს წაველ	აღმომიყვანე.

მიგ. ჟი სსხიერ იესო გვევდრები. **ქ სს.**
 მიუხ. თაყვანსა გტეძთ შენ ქრისტევ. **ქ სს.**

XI.

ეს მეთერთმეტე დასველების ადგილი წარმოადგენს ადგილსა მას, სადაც რომ იესო დაღურსმულ იქმნა ძელის ჯვარზედ აწიჟოდ თვისი მწეხარე დედისა.

წარმოადგინე აქ ქრისტოიანთ რიგის გარეთი მწარე მღვობარეობა იესოსი, უამსა მისი ჯვარზედ დაკვრისა: შეხედე აქ თუ ის უწყალო მისი მტანჯველები როგორ მხეტყრად ეზყრობიან მას ჯვარზედ დაკვრისათვის: ავლენ თუ არა გოლგოთის მთაზედ სანქაროდ დასტემენ იესოს ჯვარზედა, **ქ** გასტიმავენ მას მჭიდროთ ჯვარზედა, აიღებენ მსხვილ ლურსმებსა **ქ** ხელეებით **ქ** თუ ფეხებით დასტედა მას ჯვარზედა. ამ დროს გაელებიან იესოს ტანკები, **ქ** ღვთიუდი სისხლი მისი იწყობს წყაროსაგით დენასა: აქ ძარღვები მისი ჩაწყდებიან, **ქ** მისი ჩვილი ხორცი იწყობს დახლენასა; **ქ** რავდენ გზისაგ რომ იესო გაანძრევა ჯვარზედა, იმდონ გზის უფრო **ქ** უფრო დაქხლინება ხორცი **ქ** დაუდიდრონდებიან მას ხელთა ფერხთა ლურსმებისაგან გაღებულნი წყლუ-

ღნი: შეხედე აქ ცოდვილო შენის თვალებით შეხედე! ნაძღვილსა სიყვარულის წყაროსა, თუ როგორ ის წითლად ჭყვავის ჯვარზედა შენი ცხოვრებისათვის. მაშეხლავე მიიქეტი იესოსაკენ ღმერთის გულისათა არქუ მას ესრედ:

ჰი! ყოვლად სანხიერო ღმერთსა სიყვარულთ იესოვ ჩემო! შენის ხელით აიდე ეგ შენი წმიდა ვნების ლურსმანნი ღმერთ სწულულე ეს ჩემი გაქვავებული გული, რათა რომ მასგან შერცხვილი ღმერთსგრილი აღიძრას იგი სინანულზედა. ჭეშმარიტად, უფალო, ვსტომო ღმერთს ვაღვიარებ რომ ეგ ლურსმები, რომელმანც რომ დაგაკრას შენ ჯვარზედა, იქმნენ გაკეთებულნი ჩემის ცოდვერითა. ჭყავ, უფალო, რომ ეს ჩემი ნება შეჭკრა ღმერთს დაჭრელო შენი წმიდა ძელის ჯვართათა, რომ შენს გარდა სხვა არა რა ისურვოს მან ამ ქვეყანაზედა; ღმერთ ესრედ შენთან ხელოს ყოფნითა შევიძლო ერთ დღეს მიწვევას იმა სანთარითა აღვილსა სანთარ, რომ ანგელოზნი ღმერთსანნი შენნი ხარობენ შენთან უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.

მამაო ჩვენო. გიხაროდენი. დიდებო მამსა.
 მთხ. მიწყაღენ ჩვენ უფალო. მიკ. მიწყ. ჩვენ.





დასვენებამეთორმეტე.

აესო ჯვარზედ ამბდღებულნი მოკვდებან მას ზედ.

ანწ ბნელდების ძსე,	მოკვდა უფალი,
მასთან ქვეუანა,	ჰი შენ ცოდვილო,
წიადს განალებს,	თუ არა სტირი,
ძეტის ღმობითა,	არ გაქვს მამ გული.

მივ. ჰი სახიერო იესოვ, გეკვდრები. ჭ სხ.
 მუხ. თაყვანსა გტეძთ შენ ქრისტევ. ჭ სხ.

XII.

ეს მეთორმეტე დასვენების ადგილი წარმოადგინს გოლგოთის მთასა სადაც რომ იესო ჯვარზედ დაკრული აიძარტა მანდა ჭეერშიდ.

ამბდღე თვალნი შენნი ცოდვილო ჭ შეხედე შენთვის ჯვარზედ დამოკიდებულს იესოსა, შეხედე მის ღვთიულს ჰირის-სახესა, რომელიც რომ ახლოსაა განტეკებად სულისა; დაუკვირდი აქთუ ის რანაირად ჯვარზედ ლოცულობს თავისი გამტანჯველებისათვისა, მარჯვენე ავანაკს აუთქვამს სამოთხესა ჭ სხკათაცა მრავალთა, რომელნიც რომ სრულია გულით მიჭმართავდნიენ მას. იოვანე მანარებელს ჩანბრის თავის საყვარელს დედასა, ჭ საუკუნო მამასა დანავდრებს სულსა თავისსა: ჭ შეძდეგ ამისა დაიმდინებებს თავსა ჭ განუტეკების სულსა: მამ მოკვდა იესო!? მოკვდა აუო



ჯვარზედ, ჭ შენ ცოდვლო რას ამბობ ამისათვის?
 ვის? თუ! არ იქმნეს რომ განშორდე შენ ამაღ-
 კილსა, ვიდრე მდე არ მოხვო მკლავნნი შენი შენ-
 თვის, ჯვარზედ დამოკიდებულს იესოსა, ჭ შეძ-
 უსვრილს გულისთა არა ჭრქვა მას ესრედ:

ჰი, ყოვლად საყვარელო მსხველ ზეძო, მრ-
 წამს ჭ ცხადათ ვადვიანრებ, რომ სწორედ ჩემი
 აურაცხველნი ცოდვანნი იყვნენ, მიწეხნი შენი
 ესრედ უწყალოდ ჭ შეუბრალებრივ ტანჯვისა,
 რომელთაგ რამ, გაჭყარეს ეგ შენი ღვთიული
 სული, შენი ღვთიული გვამისაგან, ამისთვის უფ-
 ლო ღირს არა ვარ მოტეკებდა ბრალისა, რომ-
 ელმანც რომ გაშიწეზე შენ ეგ ჯვარი ჭ სიკ-
 ვდილი; მაგრამ რადგან ვხედავ რომ შენ ილო-
 ცე, შენი მტერებისათვის ჭ ავანჯასაცა მიუტევე
 ბრალი მისი, ეს მოწყალებს შენი ანუგეშებს ჩე-
 მს სულსაცა, ჭ მამლევს მე ირედსა, რომ მეც შე-
 მიბრალებ ჭ მომიტევე ბრალსა ჩემსა, ჭ ილო-
 ცავ ჩემთვისაც საუკუნო მამსთან, რათა მომიტე-
 ვოს მეც ჩემი ცოდვები, ვითარცა თხოვნითა შე-
 ნითა მიუტევა მრავალთა: ჭ მეც სამჯეროთ აღ-
 გოთქვამ უფლო, რომ შენის სიყვარულიანთვის,
 სწორე გულით მიუტევე ბრალსა ჭ წყენასა ყო-
 ველთა მათ, რომელთაგ რამ მამყარეს მე: ვის-
 ურვერ უფლო მათთვის ყოველი სახის სიკეთე-
 სა, ჭ ამ ნაირად მონანულის გულითა ვიძენო-



ებ შენგან ერთ დღეს სმენად იმა სიტყუებისა, რომ
ძელიც რომ ჭრქვი შენთან ჯვარცმულსა აკან-
აკსა, « დღეს ჩემთან იყო სძოთხესა. » ამინ.

ძამსა ჩვენო. გიხაროდენი. დიდებს ძამსა.
მუხ. ძიწყალენ ჩვენ უფალთ მივ. ძიწყ. ჩვენ:



დასვენება მეტამეტე.

იესოს გარდმოხსნიან ჯვარდიგან და მინსვენებერ
მკლავგედ მარიაშისა.

სახიერო დედავ, წუხვილნი შენნი, ღ ცრემლნი შენნი, ახლობენ კლდეთა.	მე ვწყულუდე იგი, ხალთ ვინჭნი. რომ ჩემის ცოდვით, მოკვდა ის ჯვარით.
--	--

მივ. ჰი სახიერ იესო, გევედრები. ღ სს.
მუხ. თაყვანსა გტეხო შენ ქრისტევ. ღ სს.

XIII.

ეს მეტამეტე დასვენების ადგილი წარმოადგ-
ენს ადგილსა ძას, სადაც რომ იესო გარდმოხ-
სნილ იქმნა ძელის ჯვარდიგან ღ მისვენებელი
მკლავგედ მწუხარე დედისა თვისისა.

წარმოიდგინე აქ თუ რა ფიცხიმ მწუხარების
მახვილმან განვლო გულშიდ ყოულად წ. მარია-
შისა, როდესაც რომ, მან თვისი საყვარელი



ძის გვანძია ჯვარ იდგან გარდმოხსნი-
 ლი, მძილო თვის შკლავ'სედან; ხედანს მარანიძი
 შირსს იესოსს დანშობილსა, თვალთა ჩანცვივნულ-
 სს, სანეს ჩანლურჯებულსა, თმებისა დაკლეჯილსა,
 გვერდსა ღახვრით განგმირულსა, ხელთა ჭ' თერხ-
 თა ლურსმნებით დანხრეტილსა; ჭ' მრთელი გვანძი-
 სს, სისხლშად შეღებილსა, ესრედი თვითეულად
 განხილვას იესოს გვანძედ, ვნებისგან დატოვი-
 ლი ნიშნებისა, შეიქმნენ მიხეზნი მარანიძისათვის
 ნამდვილი წიპერულობისა, ჭ' იმ წამსვე მისი გული
 იწყლულა; ჭ' გაილო მის გულშიდ ეგოდენნი წყ-
 ლუნნი, რავდენიც რომ საშვალით მახვილებისა,
 იესოს გვანძედ იყვნენ გაღებულნი. აწ ქრისტი-
 ანო, დაფიქრდი თუ რამ ჭყო ეს!? ცხადია სხვა
 არანსფერძან თუ არ ცოდვამ. ოჭ' შენ ცოდვავ! წყლუ-
 ელო ცოდვავ! რავდენათ უსამართლო ჭ' უწყალო
 ხარ; რომ უმანკოთა ჭ' ყოვლითურთ უბრალთა ც-
 კი სტანჯავ; ამისთვის დიხსი ხარ შენ მოძულებისა
 ში დედო მონწყალებისა ჭ' დედოფალო მთ-
 წამეთათ, როდის იქმნება ის დღე, რომ გაჯიგო
 ჭ' ჩავხვდე შენს ესოდენს ჭირსს, ჭ' შეწუხებისს,
 რათა რომ მეც შენთან ერთათ ვიმწუხრო, ჭ' ვი-
 ტირო იესოს სიკდილი; ჭ' ეს წმიდა ვნების ხა-
 ტი დაიბეჭდოს ჩეს გულშიდ, რომ იყოს იგი
 ჩემშიდ სამარადისო სახსოვრად. ჭყავ დედო წმი-
 დათ. რომ ამიერიდგან დღე თუ ღამე ვსტირო-



დე ჩემს ცოდვერსად, რომ ღმერთთანაჲ რომ გავძი-
 ზესე შენ ესოდენი შეწუხებანი ჰქონნი: ინერუ
 მოწყალეო დედანო, რომ ძარადის ვიქმნა, მზ-
 რახველი იესოს ვნებისა, რათა რომ ბოლოს დი-
 რსი გავხდე ხილვად საუკუნო დიდებისა. ამინ.
 მამანო ჩვენო. უბნოდენი. დიდებო მამასა.
 მუხ. მიწყალენ ჩვენ უფალო. მიგ. მიწყ. ჩვენ.



დასვენებამეთოთხმეტე

იესოს გვამს დანსვენებენ სანდვშიდ.
 იესოს საფლავსა, | ვიდრე ღმერთამან,
 ვერ გავშორდები, | დამიდნოს გუელი;
 მსურს რომ აქ დავრჩე, | ჰქონდნო მისი,
 დავდვარო ცრემლი. | ქვა გუელი ჩემი.
 მიგ. ჰი საწიერ იესო, გევედრები. ჰ სხვ.
 მუხ. თაყვანსა გცემთ შენ ქრისტე. ჰ სხვატ.

XIV.

ეს მეთოთხმეტე ჰქანასკნელი ადგილი დასვე-
 ნებისა წარმოადგენს ადგილსა მას, სადაც რომ
 უეწმიდესი გვამი იესოსი დასვენებულ იქმნა საფ-
 ლავშიდ.

წარმოადგინე აქ ტირილი იოვანე მახარებელი-
 სს, მარინამ მაგდანელისა, ჰ სხვათა მოწაფეთა ქრ-
 ისტესი, რა უამს რომ გვამი იესოსი ჩაასვენეს



საფლავშია; მაგრამ უფრო ყველაზე მეტი მნიშვნელობა იქონიებს ის, რომ ძარბანში დარჩა უძეოდ, და განძობრდა იგი თავის საყვარელს შვილსა: მას ცოდვილთა შემდეგ ესოდენთ გლოვანთა მწეხარებისათა, რომელიც რომ განზიარეს ქრისტეს ძოყუანეთა, შეირცხვინე შენ დღეს რომ გრივად და ყოველითურთ განურჩეველი, თვინიერ წუხვილისა ესწრობი და ასრულე ამ წ. ჯვარის-გზის ღირსებასა, დაუჩრდი კარგათ აქ ქრისტისანთა, და დაუჩრდი: და ამ უკანასკნელი დასკვნების ადგილსა, ეძთხვიე გულით წმიდა საფლავსა მსხველმისა შენისა: და ეცადე რომ გული შენი დასტოვო აქვე საფლავთან იესოსი, და ტხარი ტრეძლითა ეკედრე შენთვის დასაფლავებულს იესოსა ესრედ:

ჰი ყოველად სახიერო იესო, რომელმანც რომ ჩემთვის იტვირთე ეს შწარე და დიდთ შეძაწუხებელი ჯვარის-გზა, დათხვეით მასზედ შენი დგთიული სისხლისა; გმადლობ შენ უფალო ესრედი წყალობ. სათვის და მუხლ-ძოყრელი შენს წმიდა საფლავზედ თაყვანს ვსცემ შენს უუწმიდეს გვამსა, საფლავშია დასკვნებულსა, და ვისურვეთ უფალო, რომ ეს ჩემი გული დარჩეს აქ ამ შენს წმიდა საფლავთან, რათა რომ აქ ახლოს ყოფნით შენთან აღსდგეს შემდეგ გამარჯვებელი, და კეთილის ცხოვრებით ღირსი შეიქმნეს შენს წმიდა მადლშია სიკვდილისა. მომმადლე მე უფალო

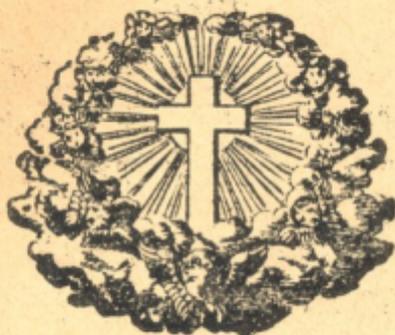


შატავსათვის შენის წიდა ვნების რამელიც რომ
 აწ განვიხრახე შეწევნითა შენითა; კვალად გივე
 დრები უფალა, რომ საზრდო ჩემი სულისა,
 იმს ჩემი უკანასკნელი დღისათვის, იქმნეს უწმი-
 დესი ხორცი ჭ სისხლი შენი: უკანასკნელი სი-
 ცუკვანემი იქმნეს ხსენებს უწმიდესთა სახელითა,
 იესო, ძაწიან, ჭ მანა იოსებისა: უკანასკნელი სულ
 თქმა ჩემი, იქმნეს მსგავსი სულთქმითა წიდა-
 თა ჭ მოყვარეთა შენთა; ჭ ამ რიგათ ჩხოველის სა-
 რწმენოებითა. მტკიცე იმედითა ჭ ანთერულის სი-
 ყვარულითა მოგვედე შენ ხელშად; მოგვედე შენ-
 თან; ჭ მოგვედე შენთვისა რომ გავხდე შენი ჭ
 ვიჯობხლო შენთან უკუნითი უკუნისამდე. ამინ.
 შამალ ნე. გინ. დად მამ. შაწყ. ხვერ უფ. ჭ სხ.

ვილოტოთ.

ღმერთო, რომელმან დაუფასებელი ჭ ჩხოველის
 შყოფელი სისხლითა მხალად მობილისა ძასა შე-
 ნისა ნიშა ჯვარის განწმედან ინებე. მოჭმადლე გე
 ედრებით, ყოველთა მათ რომელთაც რომ აქვსთ
 სიყვარული ჭ შატავს ცემს წიდაისა ჯვარისა, რათა
 სანდაც იყვნენ: იქმნენ დაცვილნი ხსენებითა მამ წ.
 ჯვარისა, იმავე ქრისტეს ძიერ უფლისა ჩვენისა.

ამ სთქვანთ ღწო ქებულნი: ერთი მამანო ჩვენო
 ერთი გიხაროდენი, და ერთი დიდებ მამანს, აზ-
 რვედ წ. მამანს ჭ მარტევისათვის ცოდვილებსა.



გ ა ლ ო ბ ა გ ნ ე ბ ი ს ა
 გინა წმიდა ჯვარისა.

განმოჴაღს ნიშა შეუვისა,
 ბრწყინავს საიდუმლო ჯვარისა,
 რომელსეც ცხოვრება მოკვდა,
 ჭ სიკვდილით ჩვენ დაგვისსნა.

დაიწყულა მახვილითა,
 განიკვირა ლახვართა,
 განდმოღვარა წყალი სისხლი,
 ჭ გასწმიდა ჩვენი ბრალე.

აღსრულდა რაღ თქმული იყო,
 დაჴით წინ-მეტყველისაგან,
 რომელ ჭრქვა მან ნათესაჴთა,
 შეუობა ღვთისა ჯვარიდგან.

ხეჴ, ბრწყინვალეჴ მშვენიერო,
 შეუვის სისხლით შეღებულო,
 შენ ხეთა შორის რჩეულო,



წიდად გვანძისა მტკირთუკელა.

ნეტარ შენ ჰი წიდად ჯვარა!
აძი სოფლის სახსრის მტკირთუკელა
მარჯხორის მკლავთა სასწორა,
გეჭენის შემეძსურელა.

ჯვარა, შენ ხარ სასოებრ,
აძი ვნების დღეთა შინა,
კეთილთ ჭმანტე მადლი შენი,
ღ ცოდვილთა წყალობანი.

ყოულად წიდად სამებასა,
წყაროსა ცხოვრებისასა,
ბებრდეს ძთელი ქვეყანა,
ჯვარას მიერ ძლევა მოსილსა. ამინ.

მყბ. თაყვანსა გებთ. ჳ სხ. მიგ. რამეთუ ჳ სხ.

ვ ი ლ ო ც ო თ

ღმერთო რამელმან ჰატოისანი ცხოვრების
მოძრეში ჯვარის აღმადლებ, უკვდავი სახსოვარ-
ი წიდადისა ვნებისა შენისა სასწაულოთ განაც-
ხოველე: მოტამადლე გეგედრებით, რათა ღირსე-
ულობით აძი ცხოველის მყოფელი ძელის ჯვარ-
ითა მივეწოთ საუკუნო ცხოვრებასა; რამე-
ლი ცხოველ ხარ ჳ სუფავ, უკუნითი უკუნისამდე.
ამინ.

იდგა დედა გულ-მწუხარე,
 ახლოს ჯვრისა ტრემლოვანე,
 ჯვარსედ რა კვდებოდა ძე.

რომლის ღმობიერე გულსა,
 შეწუხებულს შეძრწუნებულსა,
 განგლო ფიტხელ მახვილძან.

ჰა თუ ვითარ ღმობიერი,
 იყო იგი კურთხეული,
 მხოლოდ შობილის დედა.

რომელი მწარეთა სწუხდა,
 ოდეს ჯვარსედა ჭხედავდა,
 თვის ძეს სატანჯველშიდა.

ვინ არის რომ არ იტიროს,
 დედა ქრისტესი რა ნახოს,
 მწუხარე ძესთან ახლოს.

ვის ძალ უძს რომ არ შესწუხდეს,
 ქრისტეს დედას რა იზრახდეს,
 თვის ძესთან ტრემლოვანეს.

ცოდვითა გამო კაცთასა,
 ხედავდა იესოს ვნებულსა,
 მწარედ შოლტითა ტემულსა.

იხილა ძე ტკბილ-შობილი,
 სასიკვდილოთ დატოვილი,
 ოდეს განუტევს სული.

ჭყავ დედავ სიყვარულისა,
 გრძნობად ჩემად წუხვილისა,
 შენთან ღმობელობისა.

ჭყავ ანთოს გული ჩემი,
 სიყვარულითა იესოსი,
 ჭ სანთო ყოფად მისი.

აწ დედაო გევედრები,
 ქრისტეს ლურსმანნი ჭ წყლულნი,
 დაჭყალ ღრმად ჩემსა გულშიდ.

ჭყავ შენი დაწყლულგული ძასა,
 ჩემთვის ტანჯვისა მტვირთელსა,
 წყლულთა თანა ზიარებად.

ჭყავ რათა შენთან ვსტიროდე,
 ჯვარცმულ იესოსთვის ვსტრეძლობდე,
 ვიდრე სოფელს ვსტოვრობდე.

ჭყავ მე შენთან ჯვარს ქვეშა ვსდგე,
 შენს ღმობასთან ზიარ ვიქმნე,
 ჭ გულ მდულრად ვსტრეძლობდე.

ქალწულთ შორის უადრესო,
 ნუ განმძივე მწუხარეო,
 ჭყავ რამ შენთან ვიგლოვო.

ღირს ძყავ ტვირთვად ქრისტეს ვნისა,
 ხსოვნად მისი სიკვდილისა,
 მონებად წყლულებისა.

ჭყავ რათა მასთან ვიწყლულო,
 იესოსთან ჯვარი ვიტვირთო,

ნაღველ ძმარი დაგლიო.

ჰი მარიაშ დაძიფარე,

ტეცხლის ზღსა განმარინე,

რაჟამს შე გაჰსამართლდე.

სიკვდილის წამს შექეწიე,

მადლითა განძაღლიერე,

სოფელზედ მძღეინე.

ოდეს მოკვდეს ხორცი ჩემი,

მოეც ჩემს სულს მადლი შენი,

უბოკო სასუფეველა. ამინ.

მუხ შეოხ შეყავნ ჩვენ, ქალწულთ ყოფ-
 ლად მწუხარეო.

მ.გ. რათა ღირსი ჯქმნეთ ლთქმათა ქრისტესათა.

ვ ი ლ ო ტ ო თ .

ღმერთო, რომელიც უამსა შენის წმიდა ვნე-
 ბისა, წინასწარმეტყველობისა შებრ, სიძონ მა-
 რთლისა. უუწიადესს გულშიდ დიდებულისა ქა-
 ლწული მარიაშასა, მწარე მახვილმან განულო;
 მოკვამდლე გეკვდრებით, რათა მწუხარებნსა ზ
 ლახვანსა მისსა დიდებულად ჰატივსა ვსტეძეთ;
 ზ ყოველთა მკვდრებელთა ზ მხურვალე ძორწ-
 მენეთა მასთა, გჰაქენდეს ნაყოფი წმიდისა ვნე-
 ბისა შენისა, რომელი ცხოველ ხარ, ზ სუფევ
 უკენითი უკუნისამდე. ამინ.

